

पक्ष्मकोपस्तथैव च । एकपिंशतिरित्येते विकारा वर्त्म-
 संश्रयाः । नामभिस्ते सप्तद्विष्टा लज्जयैस्तान् प्रचक्ष्महे ।
 पिडकाभ्यन्तरसुखी वाह्याधोवर्त्मसंश्रया । विज्ञेयोत्-
 शङ्किनीः नाम तद्रूपिडकान्विता । कुम्भीकधीज-
 प्रतिभाः पिडकाः पक्ष्मवर्त्मनोः । आध्यायन्ते तु भिन्ना
 याः कुम्भीकपिडकास्तु ताः । कण्डूचावान्तिता गुर्व्यौ
 रक्तसर्पसन्निभाः । पिडकाश्च रुजावत्यः पोथक्यश्च इति
 संज्ञिताः । पिडकाभिः सुखक्ष्माभिर्घनाभिरभिसंभृता ।
 पिडका या खरा स्थूला सा ज्ञेया वर्त्मशंकराः ।
 पक्ष्मः खराश्च वर्त्मस्थाकृदो वर्त्मपकीर्त्येते । दीर्घो-
 ऽङ्कुरः खरः स्तम्भो दारुणो वर्त्मसम्भवः । व्याधिरेष
 समाख्यातः शुष्कार्शं ह इति संज्ञितः । दाहहोतवर्तौ
 तास्मा पिडका वर्त्मसंभवा । स्तब्धी संन्दरजा स्तब्धा
 ज्ञेया वाऽङ्गननामिकाः । वर्त्मोपचीयते यस्य पिडकाभिः
 समन्ततः । संवर्णाभिः समाभिश्च विद्याद्वहलवर्त्मत्तत् ।
 कण्डूमंताल्यतोदेन वर्त्मशोफेन यो नरः । स समं
 क्रादयेदक्षिं भवेद्वन्धः ६ स वर्त्मनः । स्तब्धत्ववेदनं तास्व
 तद्वर्त्मं सममेव च । अकस्माच्च भवेद्वक्तं क्लिष्टवर्त्म १० तदा
 टिपेत् । क्लिष्टं पुनः पिंशत्युक्तं विदहेच्छोषितं यदा ।
 तदा क्लिप्तत्वमापन्नसुच्यते वर्त्मकर्दमम् ११ । यद्वर्त्मं बाह्य
 तोऽन्तश्च श्यावं श्यूनं सवेदनम् । दाहकण्डूपरिक्लोदि श्या-
 ववर्त्मैति १२ तन्मत्तम् । अखर्जं बाह्यतः श्यूनमन्तःकिञ्च
 स्रवत्यपि । कण्डूनिस्सोदभविषं किञ्चवर्त्म १३ तदुच्यते ।
 यस्य धौतानि धौतानि सम्बन्धन्ते पुनः पुनः । वर्त्मा-
 न्यपरिपक्वानि विद्यादक्लिप्तवर्त्म १४ तत् । विस्मलवर्त्म
 निश्चेष्टं वर्त्मं यक्ष्मिनीत्येति । एतद्दातहतं १५ विद्यात्
 सखर्जं यदि वाऽरुजम् । वर्त्मान्तरस्य विषमं सन्धिमभूत्-
 मवेदनम् । विज्ञेयसर्बुदं १६ पुंसां सरक्तमवलम्बितम् ।
 निमेषयोः शिरा वायुः प्रविष्टो वर्त्मसंश्रयाः । चालये
 द्दतिवर्त्मानि निमेषः १७ स गदो मतः । किञ्चाश्चक्रा
 त्रिवर्त्मन्ते वर्त्मस्था स्तब्धोऽङ्कुराः । दाहकण्डू रजो-
 मेतास्तेऽर्थः शोषितसम्भवाः १८ । अपाकः कठिनः स्थूलो
 सन्धिवर्त्मभवोऽरुजः । सकण्डूः पिच्छिलः कोलप्रमाणो
 लगण् १९स्तु सः । श्यूनं यद्वर्त्मं बह्वभिः स्तब्धैश्चक्रैः
 समन्वितम् । विषमन्तर्जलं इव विषवर्त्मैति २० तन्मत्तम् ।
 पक्ष्माशयगता दोषास्तीक्ष्णापाणि खराणि च । निर्व-
 र्त्तयन्ति पक्ष्माणि तैर्जुष्टवर्त्मानि दूयते । एत्याटितैः
 पुनः शान्तिः पक्ष्मभिस्त्रोपजायते । वातातपानलहेभी

पक्ष्मकोपः २१ स उच्यते । तच्चिकित्सा तत्र दृश्या ।
 वर्त्मनि स्त्री हत-व्यनि सुट् च । पथि उषा० ।
 वर्द्धं केदने पूरणे च शु० उभ० सक० सेट् । वर्द्धयति ते
 अथवर्द्धत् त । भावे अच् । २पूरणे श्केदे च ।
 वर्द्धं पु० हध-अच् । १ब्राह्मणाम् (वासनहाटि) जटा० वर्द्ध-
 वर्द्धक ए० हध-खुल् । १ब्राह्मणयद्यौ (वासनहाटी) अमरः
 हध-वा वर्द्ध-खुल् । २पूरणे श्केदेके ४ष्टदिकारके च लि० ।
 वर्द्धंकि पु० वर्द्ध-केदने अच् कष-डि कर्म० । त्वष्टरि (कुतार)
 अमरः । (जातिभेदे शब्दर० ।
 वर्द्धंकिन् पु० वर्द्धकः वर्द्धोऽख्यस्य इति । त्वष्टरि (कुतार)
 वर्द्धं न० हध-वर्द्ध-भावे ल्युट् । १केदने २पूरणे च मेदि० ।
 हध-णिच्-ल्यु । २ष्टदिकारके लि० "करोमि क्षितिवर्द्ध-
 नम्" भाट्टः । हध-ल्यु । ४ष्टदियुक्ते लि० ।
 वर्द्धनी स्त्री वर्द्धतिऽनया हध-णिच्-ल्युट् ङीप् । १संभार्ज-
 न्याम् २खर्ज्यां मेदि० । ३खनालपातभेदे च (वदुना) जटा०
 वर्द्धमान पु० हध-शानच् । १एरण्डवृक्षे अमरः । २ष्टदिक-
 शीले लि० । २शरावे स्तृपातभेदे ४विष्णौ ५पशुभेदे च
 मेदि० । ६जिनभेदे हेमच० । ७धाननां स्तृहभेदे हला० ।
 ददेशभेदे ह० स० १४४० । कूर्मविभागशब्दे दृशप्रम् ।
 ६नगरभेदे च । १०ष्टदियुक्ते लि० ।
 वर्द्धापन न० वर्द्धं केदं करोति वर्द्ध-णिच्-आप् च ततो
 भावे ल्युट् । नाडीच्छेदकर्मोक्ते संस्कारभेदे ति० त०
 रघुः ।
 वर्द्धित न० वर्द्ध-क्त । १केदिते २पूरिते श्प्रस्तुते च ।
 वर्द्धिष्णु लि० हध-इष्णुक् । हृद्धिशीले । [भरतः ङीप् ।
 वर्द्धं न० हध-इन् । १चर्मणि उषादिको० । शंकररज्जौ स्त्री
 वर्पस् न० ह-अद्यन् पुञ् । रूपे निघण्टुः ।
 वर्पं गतो बधे च स्वा० पर० सक० सेट् । वर्पति अथर्पीत् ।
 वर्म्मकण्टका पु० वर्म्म इव कण्टकोऽस्य । पर्यटे राजनि० ।
 वर्म्मकषा स्त्री वर्म्म-कषति अच् । (चामकषा) सप्तलायासु
 शब्दर० ।
 वर्म्मन् न० ह-मनिन् । १कवचे सज्जाहे अमरः । २क्षत्रि-
 योपाधौ पु० । "वर्म्मन्तं क्षत्रियस्य तु" शातातपः ।
 वर्म्महर पु० वर्म्म हरति हृ-अच् । सज्जाहधारणयोग्ये
 अवस्थाभेदे तस्ये । "वर्म्महरः कुमारः" रघुः ।
 वर्म्मि पु० ह-वा० सिन् । (वानि) सत्खभेदे राजनि० ।
 वर्म्मित लि० वर्म्म करोति णिच्-क्त । १जतसज्जाहे २ष्टयुक्ते च
 वर्य्य लि० ह-यत् । १प्रधाने श्रेष्ठे च अमरः । २क्षामरेके